

[Inger Stilling Pedersen]

Jeg håber, vi kan få en god udvalgsbehandling både af dette forslag og af forslaget til ny filmlov, når det kommer i næste samling.

Poulsgaard (FP):

Vi har 4 regeringspartier, men de har ikke lige meget at skulle have sagt alle sammen. Den af ordførerne, der var bedst at høre på her, var i hvert fald hr. Nør Christensen, men hvor meget CD har at sige, når det kommer til stykket, skal vi finde ud af. For ganske vist hører vi, at hr. Anker Jørgensen inde i Forum, eller hvor det var der var møde, siger, der er fattigdom i Danmark, men jeg har lige læst om et ungt par, der netop er blevet gift, og som arbejder begge to; der står en video hjemme hos dem og gud ske lov for det. Vi har næsten alle video. I dette fattige land stiger videoantallet hele tiden. Og hvorfor er antallet af videoapparater steget så eksplosivt? Fordi der efterhånden ingen er, der gider se det, den monopoliserede Danmarks Radio og TV sender ud. Hvis det er det kultursyn, man lægger til grund for, at man skal ind på videomarkedet, og at man skal bestemme, at man skal have kvalitetsfilm ind, altså hvis man mener, at det, som Danmarks Radio og Fjernsyn har sendt ud, er kvalitetsfilm, så fri og bevar os vel for det! Vi skal selvfølgelig ikke have en ny statslig formynder over en konkurrent ind. Videoselskaberne har fundet ud af, at der er et kæmpemarked. Der er film til meget rimelige penge: far, mor, 3-4 børn, naboer, bedstemor, bedstefar og flere kan komme i sådan en biograf en hel aften formedelst 20 kr. Det er mindre end det, en pakke cigaretter koster. Der er overhovedet ikke brug for nogen som helst statslig indblanding. Godt nok startede ministeren med at afvise forslaget, men så kom den vattede holdning til, da der blev sagt: vi må se på det, og måske kan der blive behov hen ad vejen, og hvad ved jeg. Heldigvis var de radikale lidt mere fornuftige i denne sammenhæng, således at der, så vidt jeg forstår, ikke kan samles flertal for dette lovforslag, og det er der absolut ingen skade sket ved.

Men jeg kunne egentlig have lyst til at stille et andet spørgsmål: hvem udvælger videofilm til skolerne? Er det også lærernes frie valg? Jeg har en søn, der går i en meget for-

nuftig skole, synes jeg, men han kom hjem og fortalte mig, hvad han havde lært om Rusland, og det var ikke noget, der stemte overens med kendsgerningerne; efter det var Rusland simpelt hen paradiset på jord. Så spurgte jeg: men hvor har du alle disse ulyksalige oplysninger fra? Jo, de havde set en videofilm i skolen, hvor det var blevet fortalt. Så videoen kan selvfølgelig også misbruges, det er jeg fuldstændig klar over, og den kan misbruges endnu mere, hvis det er nogle såkaldt filmkyndige fra staten, der skal bestemme, hvad den gemene hob må se og ikke må se.

Det er et rigtig dårligt forslag, og det er et typisk SF-forslag, men det kan altså ikke samle flertal, og det er der ingen ulykke sket ved.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil indlede med at sige, at det glæder mig meget, at hr. Poulsgaards søn har fået, hvad man kan kalde en alsidig oplysning om, hvad der foregår i Sovjetunionen, ved dels at se en film i skolen, som måske viste ham nogle synspunkter, han ellers aldrig havde hørt eller havde haft lejlighed til at høre, dels at komme hjem og høre hr. Poulsgaards synspunkter på det. Dermed får man mulighed for flere indfaldsvinkler til et emne, noget, som jeg synes er kolossalt afgørende for, at man selv engang skal få mulighed for en personlig stillingtagen.

Når vi diskuterer lovforslag her i folketinget, er SF altid meget ivrig efter at få indsat revisionsparagraffer, for vi synes, det er en god idé, at man, når en lov har fungeret i nogle år, tager den op til vurdering for at se, hvad der skal ændres, eller om den er god nok sådan, som den er.

Men i dag er jeg næsten ved at fortryde vores iver efter revisionsparagraffer, og det har jeg nu været ved tidligere. For hver gang vi kommer med et forslag, skal man revidere en lov – man skal nok ikke revidere den i år, men så til næste år eller til næste år igen – og så kan man dermed udskyde enhver vigtig beslutning om noget nyt, indtil man skal revidere loven. Sådan er det altså også blevet sagt i dag, og så må vi jo se frem til, hvordan den revision til næste år kommer til at se ud. Jeg håber, at det, at vi fire år i træk har talt meget om video her i folketinget, har